

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndc/12/2022
Identifikačné číslo spisu:	3717201503
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:3717201503.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ X. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., 2/ X. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., 3/ X. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., zastúpených: JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r. o., so sídlom Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, IČO: 36 860 654, proti žalovanej: Q. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/11/2017, o návrhu žalovanej na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. Dňa 20.05.2022 bol Okresnému súdu Považská Bystrica (ďalej aj ako „okresný súd“) doručený návrh žalovanej na prikázanie veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 4C/11/2017 inému súdu z dôvodu vhodnosti/nevyhnutnosti, mimo Trenčiansky kraj (ďalej ako „návrh“). Podľa žalovanej existujú dôvody na prikázanie veci inému súdu, pretože je preukázateľné, že predsedníčka súdu a sudkyňa Krivulčíková je zločinec a smerácky prisluhovač, preto namietla aj jej zaujatosť. V návrhu žalovaná ďalej uviedla, že postup sudkyne a predsedníčky súdu Kataríny Krivulčíkovej považuje za nezákonný, pričom podľa nej existujú listinné dôkazy, že menovaná sudkyňa porušila materiálne princípy právneho štátu a preukázateľne sa dopustila protiprávneho konania, preukázateľne zmarila dokazovanie - vykonanie rozhodujúceho dôkazu, nevydala uznesenie s riadnym a náležitým odôvodnením, nie je nestranným a nezávislým sudcom, porušuje ústavu a zákony. Z podaní žalovanej doručených okresnému súdu dňa 25.05.2022, 27.05.2022, 06.07.2022 v súvislosti s podaným návrhom vyplynulo, že za dôvody na prikázanie veci považuje žalovaná nezákonnú činnosť sudkyne Krivulčíkovej, ktorá svojvoľne a nezákonne vykonáva úkony podľa vôle žalobcov a ich právneho zástupcu, resp. ine osoby, jej konanie vo vzťahu k znalcovi je porušovaním základných práv žalovanej na spravodlivý, nestranný a nezávislý súdny proces (rovnosť zbraní). Za vhodné považuje žalovaná prikázať vec súdu mimo Trenčiansky kraj pre potrebu dodržania základného princípu materiálneho právneho štátu a ochrany jej základných práv, ktorej ústava garantuje a zaručuje základné právo na nezávislý a nestranný súd a základné právo na spravodlivý súdny proces, rovnosť zbraní a pod. Sudcov okresného súdu a Krajského súdu v Trenčíne považuje žalovaná za súčasť politického boja, tzn., že preukázateľne nie sú nezávislí a ani nestranní.

Žalovaná žiadala vec prikázať Okresnému súdu Trnava dôvodiac, že tento je dostupný a odvolacím súdom bude súd mimo Trenčiansky kraj.

2. K návrhu žalovanej sa vyjadrili žalobcovia podaním z 18.08.2022. Z ich vyjadrenia vyplynulo, že jej tvrdenia obsiahnuté v návrhu považujú za šikanózne a bezdôvodné, preto jej návrh žiadajú odmietnuť.

3. Podľa § 39 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nemôže príslušný okresný súd alebo krajský súd o spore konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení, musí byť spor prikázaný inému súdu tej istej inštancie.

4. Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP, na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.

5. Podľa § 39 ods. 3 CSP, o prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal návrh žalovanej na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica sp. zn. 4C/11/2017 a dospel k záveru, že neexistuje dôvod na prikázanie veci Okresnému súdu Trnava z dôvodu nutnosti, ani z dôvodu vhodnosti.

7. Súd zdôrazňuje potrebu mať na zreteli, že miestna príslušnosť súdu, ktorý má vec prejednať, je základnou zásadou, pričom prípadná delegácia inému súdu je len výnimkou z tejto zásady. Predpokladom rozhodnutia súdu o prikázaní veci z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP je predovšetkým existencia okolností, ktoré umožňujú hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie veci. Pri rozhodovaní súd musí dbať, aby pre takéto rozhodnutie boli nielen splnené podmienky, ale musí tiež rešpektovať ústavné právo zakotvené v článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi a príslušnosť sudcu stanoví zákon.

8. Taktiež podľa článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu aj sudcu ustanoví zákon. Podstatou práva na zákonného sudcu je, že príslušnosť súdu pre riešenie konkrétnej veci sa musí riadiť vopred stanovenými pravidlami, a že podľa vopred stanovených pravidiel sa musí odohrávať aj pridelenie veci konkrétnemu sudcovi alebo senátu v rámci takto určeného súdu. Zásada zákonného sudcu predstavuje jednu zo základných záruk nezávislého a nestranného súdneho rozhodovania v právnom štáte a podmienku riadneho výkonu tej časti verejnej moci, ktorá bola súdom ústavne zverená. Dodržanie všeobecných zákonných podmienok určenia príslušnosti súdu je zárukou toho, že nedôjde k svojvoľnému určovaniu príslušnosti súdu, ktorého cieľom by mohlo byť ovplyvnenie výsledku súdneho rozhodovania (viď napr. nález Ústavného súdu Českej republiky z 12. marca 2009, sp. zn. III. ÚS 529/08).

9. K prikázaní veci inému, než príslušnému súdu by malo dochádzať len výnimočne a zo závažných dôvodov, keď dôvody odňatia veci príslušnému súdu a jej prikázanie súdu inému sú natoľko významné, aby dostatočne odôvodňovali prelomenie citovaného ústavného princípu zákonného sudcu.

10. Jediným dôvodom nutnosti podľa § 39 ods. 1 CSP na prikázanie sporu inému súdu je vylúčenie všetkých sudcov okresného a/alebo krajského súdu a z toho prameniaca nemožnosť ich konania v konkrétnom spore. Z obsahu súdneho spisu najvyšší súd nezistil, že by došlo k vylúčeniu sudcov Okresného súdu Považská Bystrica ani Krajského súdu v Trenčíne z prejednávania a rozhodovania v predmetnej právnej veci.

11. Dôvody vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP môžu byť rôzne v závislosti od predmetu preskúmania, postavenia účastníkov konania a iných okolnostiach. Dôvody strán sporu vyplývajúce z ich postavenia môžu mať najmä osobnú, zdravotnú, finančnú, prípadne sociálnu povahu. Pôjde však predovšetkým o skutočnosť, z ktorých je možné vyvodiť, že iným, než príslušným súdom, bude vec prejednaná rýchlejšie a hospodárnejšie. Teda dôvodom na výnimku z tejto zásady na základe návrhu na delegáciu z

dôvodu vhodnosti môžu byť len také okolnosti, ktoré celkom jednoznačne a zároveň v súlade so zákonom a ústavným právom na zákonného sudcu odôvodňujú vhodnosť prejednávania veci iným, než príslušným súdom. Vzhľadom na charakter delegácie sporu ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter. V neposlednom rade nadriadený súd berie do úvahy aj prípadné dôsledky navrhovanej delegácie a starostlivo skúma, či delegovaním sporu inému súdu nedôjde k tomu, že obdobným spôsobom zaťaží druhú stranu sporu, preto je delegácia vhodná podmienená aj jej súhlasom (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Ndob/64/2010 zo 16.11.2010).

12. Najvyšší súd SR konštatuje, že spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je súkromnoprávnym sporom (§ 3 CSP), preto je na jeho prejednanie a rozhodnutie miestne príslušný všeobecný súd žalovanej (§ 13 CSP), ktorým je v danom prípade Okresný súd Považská Bystrica, ktorého obvod tvorí aj územný obvod mesta L. (§ 2 ods. 25 zákona č. 372/2004 Z. z.), kde má v mestskej časti P. žalovaná pobyť.

13. Pri posudzovaní dôvodnosti použitia inštitútu prikázania veci z dôvodu vhodnosti (delegácie vhodnej) vzal Najvyšší súd Slovenskej republiky na zreteľ predovšetkým to, či by konanie na Okresnom súde Trnava bolo s prihliadnutím na individuálne okolnosti danej veci rýchlejšie a hospodárnejšie, než na miestne príslušnom Okresnom súde Považská Bystrica.

14. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dôvody uvádzané žalovanou nevykazujú znaky takej výnimočnosti, aby bolo možné jej návrhu vyhovieť. Z obsahu súdneho spisu nie je zrejmé, ani žalovanou nebolo preukázané, že by došlo k vylúčeniu sudcov Okresného súdu Považská Bystrica a Krajského súdu v Trenčíne z prejednávania a rozhodovania predmetnej právnej veci (§ 39 ods. 1 CSP). Taktiež z návrhu žalovanej nevyplýva, že by prejednanie veci na Okresnom súde Trnava bolo vhodnejšie, teda rýchlejšie a hospodárnejšie (§ 39 ods. 2 CSP). Tvrdenie o protiprávnom konaní sudkyne, o jej pomere k veci či účastníkom konania (resp. ich právnym zástupcom) a o procesnom postupe sudkyne, s ktorým žalovaná nesúhlasí, nie sú zákonom ustanovenými dôvodmi na prikázanie sporu inému súdu, preto sa najvyšší súd týmito námietkami nezaoberal.

15. Vzhľadom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 1, ods. 2 CSP, preto návrhu nevyhovel.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.